

Vonnisnummer / Griffienummer <i>1 763/2022</i>
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 21 februari 2022
Naam van de rechtstreeks gedaagde
Systeemnummer parket 19CO51117 Dossiernummer 19D002350 Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13M

Vonnis na rechtstreekse dagvaarding

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

RECHTSTREEKS DAGENDE PARTIJEN:

&
samen wonende te

vertegenwoordigd door mr. loco mr. advocaat te

waarbij het openbaar ministerie als gevoegde partij tegen:

RECHTSTREEKS GEDAAGDE PARTIJ:

936

GEMEENTE

Gevestigd te

Ingeschreven in de KBO onder het numme

vertegenwoordigd door mr. , in eigen naam en tevens loco mr. , advocaten te

1. TENLASTELEGGINGEN

A In de periode van 1 juli 2016 tot en met 31 augustus 2016:

Als eigenaar toegestaan hebben of aanvaard hebben dat een constructie werd afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning (4.2.1, 1° c) VCRO en 6.1.1, 3° VCRO),

namelijk door het toestaan van het verbouwen van een kantine langs de te
op het perceel kadastraal gekend als

door de gemeente

B In de periode van 23 april 2013 tot 1 maart 2020

Als eigenaar toegestaan hebben of aanvaard hebben dat er handelingen gebeurden in strijd met plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften, uitgevaardigd krachtens deze codex, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn (artikel 6.1.1, eerste lid 6° VCRO en vanaf 1 maart 2018 artikel 6.2.1, eerste lid, 7° VCRO),
namelijk door als eigenaar recreatie (exploitatie voetbalterrein met kantine) toe te staan in strijd met het gewestplan dat het perceel als agrarisch gebied bestemd heeft,

door de gemeente

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de rechtstreekse dagvaarding van 14 augustus 2019 door de verzoekers en waardoor de zaak met notitienummer ahangig werd gemaakt bij de correctionele rechtbank.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid op 12 mei 2020.

Deze rechtbank velde op 6 april 2020 een tussenvonnis waartegen hoger beroep werd aangetekend. Het hof van beroep in Gent deed hierover uitspraak op 13 november 2020. Het vonnis van 6 april 2020 werd bevestigd en de zaak werden verzonden naar deze rechtbank voor verdere behandeling ten gronde.

De zaak werd na het uitwisselen van conclusies behandeld op de openbare terechtzitting van 10 januari 2022.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

De rechtstreeks dagende partijen tonen aan dat zij door het misdrijf, voor zover bewezen, persoonlijke schade hebben geleden en een rechtmatig belang hebben bij de bestraffing. Zij wonen op een terrein gelegen vlak naast een terrein dat tot voor kort werd gebruikt als voetbalterrein met kantine. Het is van algemene bekendheid dat een voetbalterrein een potentiële bron is van hinder in de vorm van lawaai, verkeersoverlast, zwerfvuil, vandalisme, wildplassen... De loutere nabijheid van het terrein maakt de aanwezigheid van enige hinder zeer aannemelijk. Dat dit normale hinder zou zijn en de rechtstreeks dagende partijen de hinder kenden al bij aankoop van hun perceel doet niet ter zake. Indien de hinder voortkomt uit een misdrijf, maakt deze hinder schade uit.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

en zijn de naaste en enige buur van een terrein in eigendom van de gemeente gelegen langs de in Het terrein van de gemeente omvat een voetbalterrein en een kantine en werd ter beschikking gesteld aan voetbalploeg . Het voetbalterrein grenst aan de achterkant van de tuin van verzoekers. De verschillende percelen liggen in agrarisch gebied. Recreatie is hier in principe niet mogelijk.

De rechtstreeks dagende partijen voeren aan dat deze exploitatie onvergund en zonevreemd is en zij hierdoor schade ondervinden. Zij kochten hun woning en achterliggend perceel op 23 april 2013. De verkoopster had gezegd dat de amateurvoetbalploeg enkel op donderdag trainde en er slechts om de twee weken op zondag match was. Bovendien stond in het RUP dat deze activiteiten een uitdoofscenario zouden kennen. Het gebruik en de overlast nam echter volgens verzoekers enorm toe en de gemeente deed hier ondanks klachten niets aan. De kantine werd bijvoorbeeld verhuurd voor (privé)feestjes, barbecues, baby-borrels, verjaardagen, koffietafel na begrafenis, kinderfeesten met springkastelen. De kantine deed dienst als café, wat volgens verzoekers leidde tot lawaaihinder, nachtlawaai, wildplassen, storten van afval, schending van privacy, enz.

Verzoekers voeren ook aan dat het terrein gebruikt werd door rondhangende jongeren als plaats om samen te komen, gebruikt werd door jeugdbewegingen, groepen en scholen. Het terrein zou verlicht worden met felle lichten. Dit licht zou in de woonkamer binnenvallen waardoor verzoekers hun rolluiken moesten sluiten.

Verzoekers stellen dat zij slachtoffer werden van pesterijen.

Het begon met wekelijks gras maaien op zondag, gooien van stenen naar de eigendom van verzoekers, een vuistslag in het gezicht van verzoeker, broek laten zakken voor de ogen van de 5-jarige zoon van verzoeker, anonieme telefoons, verwijten, het snoeien van de bomen van verzoekers. De activiteiten bezorgden ook veel onrust bij de alpaca's van verzoekers. Er werd ook vuurwerk afgestoken naar aanleiding van het seizoenseinde-feest.

Naast de voetbal werden de activiteiten ook uitgebreid met Lacrosse en petanque.

Verzoekers voeren ook aan dat er op het perceel van de gemeente een grondwaterput zou zijn geboord zonder vergunning. Hiervoor wensen zij echter niet rechtstreeks te dagvaarden.

Zowel verzoekers als verweerders stellen dat de activiteiten van de voetbalploeg gestopt zijn sedert maart 2020. Intussen werd de kantine afgebroken en werd er een bos aangeplant.

Verzoekers stellen dat de kantine werd gebouwd zonder vergunning. In 2016 werd de kantine verbouwd zonder vergunning in strijd met artikel 4.2.1, 1° VCRO. De gemeente heeft als eigenaar toegestaan of aanvaardt dat deze verbouwing gebeurde zonder vergunning en is strafbaar ingevolge artikel 6.1.1, 1°, 3° VCRO.

Verzoekers stellen dat de eigenaar heeft toegestaan dat er op het terrein handelingen gebeurden in strijd met de plannen van aanleg en dat dit strafbaar gesteld is door artikel 6.2.1, eerste lid, 7° VCRO.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Gelet op de gegevens van het strafdossier moeten de door verzoekers aan de gemeente ten laste gelegde feiten als volgt worden gekwalificeerd:

"A In de periode van 1 juli 2016 tot en met 31 augustus 2016:

Als eigenaar toegestaan hebben of aanvaard hebben dat een constructie werd afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning (4.2.1, 1° c) VCRO en 6.1.1, 3° VCRO),

namelijk door het toestaan van het verbouwen van een kantine langs de te op het perceel kadastraal gekend als

door de gemeente

B In de periode van 23 april 2013 tot 1 maart 2020

Als eigenaar toegestaan hebben of aanvaard hebben dat er handelingen gebeurden in strijd met plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften, uitgevaardigd krachtens deze codex, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn (artikel 6.1.1, eerste lid 6° VCRO en vanaf 1 maart 2018 artikel 6.2.1, eerste lid, 7° VCRO),

namelijk door als eigenaar recreatie (exploitatie voetbalterrein met kantine) toe te staan in strijd met het gewestplan dat het perceel als agrarisch gebied bestemd heeft,

door de gemeente "

2.

Door de wet van 11 juli 2018 (B.S. 20 juli 2018) werd het lid 4 van artikel 5 Strafwetboek afgeschaft. Dit vierde lid bepaalde dat onder meer de gemeenten niet als strafrechtelijk verantwoordelijke rechtspersonen werden beschouwd. Gemeenten zijn slechts strafrechtelijk verantwoordelijk vanaf 30 juli 2018. Gemeente kan dan ook niet strafrechtelijk verantwoordelijk gesteld worden voor feiten van vóór 30 juli 2018.

Om die reden kan de rechtbank de gemeente niet schuldig verklaren aan de ten laste gelegde feiten van de tenlastelegging A die zouden gepleegd zijn in de zomer van 2016. Er is hierdoor geen reden om op het andere verweer van de gemeente te antwoorden met betrekking tot het al dan niet vergunde karakter van de kantine.

Om diezelfde reden zal de rechtbank de gemeente ook niet schuldig verklaren aan de ten laste gelegde feiten van de tenlastelegging B voor de periode van 23 april 2013 (aankoop woning door verzoekers) tot 30 juli 2018.

De rechtbank dient enkel nog te oordelen over de schuld van de gemeente aan de tenlastelegging B voor wat betreft de periode van 30 juli 2018 tot 1 maart 2020.

3.

Geen van de partijen betwist dat er een gebrek is aan overeenstemming tussen de uitgeoefende activiteiten en de bestemming volgens het Gewestplan op het terrein in de periode van 30 juli 2018 tot 1 maart 2020 en dat de gemeente dit wist, aanvaardde en toestond.

De gemeente voert aan dat deze gratis ter beschikking stelling van het terrein aan de voetbalploeg geen intrinsiek verband heeft met de verwezenlijking van de doelen van de gemeente en niet kadert in de waarneming van de doelen van de gemeente, noch dat deze terbeschikkingstelling gebeurde voor rekening van de gemeente. Om die reden zou de gemeente niet strafrechtelijk verantwoordelijk kunnen zijn (zie artikel 5, lid 1 van het Strafwetboek).

De rechtbank volgt deze redenering niet. Vooreerst moet aangenomen worden dat alle beslissingen die door een gemeente genomen worden kaderen in het gemeentelijk belang. Cultuur, sport en jeugd in de ruime zin van het woord zijn taken van gemeentelijk belang. Hieronder vallen bibliotheken, culturele of sportcentra, permanente vorming, culturele animatie, jeugdactiviteiten, enz... De gemeente kan acties ondernemen in deze domeinen via subsidies, het ter beschikking stellen van infrastructuur en materiaal, enz. Het staat vast dat het ter beschikking stellen van een voetbalterrein met kantine kadert in de ondersteuning van sport in de gemeente, wat een taak van gemeentelijk belang is. Bovendien voert de gemeente in conclusie aan dat ze intussen een oplossing heeft gevonden voor de voetbalploeg, namelijk huisvesting op een andere site te en dat deze beslissing een bijzondere financiële inspanning met zich meebracht. Hieruit blijkt dat de gemeente het wel degelijk als haar taak ziet om de voetbalploeg te huisvesten en te subsidiëren en de misdrijven aldus wel voor haar rekening gebeurden.

Het is voor de rechtbank bewezen dat de gemeente als eigenaar toestond dat er in strijd met het gewestplan recreatie-activiteiten plaatsvonden op het perceel gelegen te in de periode van 30 juli 2018 tot 1 maart 2020. De VCRO bevat geen aanduiding nopens het moreel element zodat het bewust en vrijwillig handelen volstond.

Dat van dit laatste sprake is wordt voor het ten laste gelegde misdrijf verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de gemeente moet worden aangezien. De gemeente maakt het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig. De gemeente kan zich ook niet baseren op algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur om het misdrijf te rechtvaardigen. Algemene beginselen van behoorlijk bestuur gelden niet contra legem.

Zij gelden slechts voor zover een wettelijke regel niet in andere zin is tussengekomen. De vertrouwensnorm kan niet worden toegepast tegen de wettelijke bepalingen van de ruimtelijke ordening in.

Dat de rechtstreeks dagende partijen het terrein zelf wilden kopen voor hun alpaca's, zij zelf zonevreemde activiteiten zouden uitvoeren of zelf bedreigingen zouden geuit hebben naar gebruikers van de sportterreinen, doet aan dit alles geen afbreuk.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de tenlastelegging B in de periode van 30 juli 2018 tot en met 1 maart 2020 zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet in de bewezen periode, zodat de rechtbank overeenkomstig artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, slechts één straf zal opleggen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en het strafrechtelijk verleden van de gemeente, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De gemeente trok zich als openbaar bestuur weinig aan van de regels met het oog op een goede ruimtelijke ordening en stelde een voetbalterrein met kantine ter beschikking van een lokale voetbalploeg in strijd met de agrarische bestemming van het gebied. Deze activiteiten zorgden voor hinder bij de omwonenden.

3.

De rechtbank heeft geen zicht op het strafverleden van de gemeente. In die omstandigheden legt de rechtbank de hierna bepaalde minimumgeldboete op. Deze is passend om de gemeente te doen beseffen dat de regels die bestaan met het oog op een goede ruimtelijke ordening ernstig te nemen zijn en gelden voor zowel burgers als overheden zelf. Gelet op het thans bereikte herstel, zal de rechtbank de geldboete opleggen met de gunst van het gewoon uitstel.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

De burgerlijke partijen deden ter zitting uitdrukkelijk afstand van hun vordering tot herstel. Zij bevestigen dat er thans een bos werd aangeplant en dat het voetbalterrein en de kantine werden verwijderd.

De burgerlijke partijen vorderen geen materiële schadevergoeding ondanks dat er in conclusie wel 'pro memorie' naar allerlei materiële schadeposten wordt verwezen.

De burgerlijke partijen vorderen thans nog enkel een vergoeding van 5.000 euro voor morele schade door de geleden hinder vanaf 2015 tot 2020 wegens geluidshinder, pesterijen en overlast. Zij menen dat uit hun feitenrelaas genoegzaam bewezen is dat zij morele schade leden, namelijk: lawaaihinder, nachtlawaai, wildplassen, storten van afval, schending privacy, enz.

Daarnaast vorderen zij een rechtsplegingsvergoeding van 3.120 euro (dubbele van het basisbedrag voor een niet in geld waardeerbare vordering) in eerste aanleg en eenzelfde rechtsplegingsvergoeding van 3.120 euro in beroep, alsook de kosten van de rechtstreekse dagvaarding, de consignatie ter griffie en de overschrijving op het kantoor rechtszekerheid.

De gemeente betwist deze vordering en vraagt om deze integraal af te wijzen. Zij stelt dat er geen enkel bewijs voorligt van de beweerdelijke morele schade. Ondergeschikt vraagt verweerder om de schadevergoeding te beperken tot 1 euro.

De gemeente meent dat er geen rechtsgrond is om verzoekers twee rechtsplegingsvergoedingen toe te kennen. De beroepsprocedure betrof immers slechts een tussengeskil. De gemeente vraagt om slechts het basisbedrag toe te kennen. De gemeente meent dat de verzoekers de betaalde consignatie niet kunnen vorderen aangezien deze wordt teruggestort wanneer de vordering slaagt.

3.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

De rechtbank kan enkel schade vergoeden die een rechtstreeks oorzakelijk verband heeft met het thans bewezen misdrijf, dus beperkt tot de schade die voortvloeit uit de strijdige exploitatie in de periode van 30 juli 2018 tot 1 maart 2020. Voor de rechtbank staat wel degelijk vast dat de burgerlijke partijen hinder ondervonden die onlosmakelijk te wijten is aan deze strijdige exploitatie in de bewezen periode. De burgerlijke partijen tonen deze hinder ook aan met stukken. Het is niet mogelijk om deze morele schade exact te begroten. De rechtbank houdt rekening met de beperkte duur van het bewezen misdrijf en bepaalt de morele schade in billijkheid op 1.000 euro voor elke burgerlijke partij afzonderlijk.

De burgerlijke partijen hebben recht op een rechtsplegingsvergoeding. Nu de burgerlijke partijen thans niet langer het herstel in natura vorderen, is de vordering in geld waardeerbaar. Gelet op de overwaardering van de vordering, bepaalt de rechtbank de rechtsplegingsvergoeding op basis van het toekende bedrag in plaats van op basis van het gevorderde bedrag. De burgerlijke partijen hebben recht op een rechtsplegingsvergoeding per aanleg.

Onder aanleg moet de procedure worden begrepen voor een rechtscollege die wordt afgesloten met een eindvonnis. De gevoerde procedure in beroep tegen het tussenvonnis van deze rechtbank geeft om die reden geen aanleiding tot het recht op een tweede rechtsplegingsvergoeding. Gelet op deze procedure in beroep waarbij de gemeente in het ongelijk werd gesteld, zal de rechtbank de burgerlijke partijen wel een hogere rechtsplegingsvergoeding toekennen dan het basisbedrag. De rechtbank bepaalt de vergoeding op 1.000 euro.

De burgerlijke partijen hebben recht op terugbetaling van de gedane kosten voor dagvaarding en overschrijving op het kantoor Rechtszekerheid.

Het bedrag dat gestort werd als consignatie zal terugbetaald worden en dient niet vergoed te worden door de gemeente

4.

Nu er geen aanwijzingen zijn dat er burgerlijke belangen zijn die niet in staat van wijzen zijn, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen niet ambtshalve aan.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecienen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

BESLISSING

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van rechtstreeks dagende partijen en en de rechtstreeks gedaagde partij gemeente

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- kwalificeert de aan rechtstreeks gedaagde ten laste gelegde feiten als volgt:

"A In de periode van 1 juli 2016 tot en met 31 augustus 2016:

Als eigenaar toegestaan hebben of aanvaard hebben dat een constructie werd afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning (4.2.1, 1° c) VCRO en 6.1.1, 3° VCRO),

*namelijk door het toestaan van het verbouwen van een kantine langs de te
op het perceel kadastraal gekend als*

door de gemeente

B *In de periode van 23 april 2013 tot 1 maart 2020*

Als eigenaar toegestaan hebben of aanvaard hebben dat er handelingen gebeurden in strijd met plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften, uitgevaardigd krachtens deze codex, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn (artikel 6.1.1, eerste lid 6° VCRO en vanaf 1 maart 2018 artikel 6.2.1, eerste lid, 7° VCRO),

namelijk door als eigenaar recreatie (exploitatie voetbalterrein met kantine) toe te staan in strijd met het gewestplan dat het perceel als agrarisch gebied bestemd heeft

door de gemeente "

- spreekt de rechtstreeks gedaagde gemeente **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging A en voor de feiten van de tenlastelegging B voor zover gepleegd in de periode van 23 april 2013 tot 30 juli 2018;
- verklaart rechtstreeks gedaagde gemeente **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging B voor wat betreft de periode van 30 juli 2018 tot 1 maart 2020;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt rechtstreeks gedaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- verleent rechtstreeks gedaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van het GEHEEL van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- wijst rechtstreeks gedaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van rechtstreeks gedaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

- legt rechtstreeks gedaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **52,42 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt rechtstreeks gedaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **22,00 euro**;
- veroordeelt rechtstreeks gedaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **55,00 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij(en) ontvankelijk en deels gegrond.
- veroordeelt de gemeente om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **1.000 euro** te betalen voor de geleden morele schade, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de gemiddelde datum van 15 mei 2019 tot de datum van dit vonnis en vanaf dan te vermeerderen met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt de gemeente om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **1.000 euro** te betalen voor de geleden morele schade, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de gemiddelde datum van 15 mei 2019 tot de datum van dit vonnis en vanaf dan te vermeerderen met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt de gemeente tot de kosten van deze burgerlijke partijen, hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van **1.000 euro**, de dagvaardingskosten ten bedrage van **291,95 euro** en de kosten voor overschrijving op het kantoor rechtszekerheid ten bedrage van **230 euro**.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

|

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **21 FEBRUARI 2022** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituut Procureur des Konings,
Met biistand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **23 FEB. 2022**
De griffier-hoofd van dienst,

griffier-hoofd van dienst

